

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Historia Resurrectionis Christi Secundum Matthæum Explicata, Et Harmonice Cum Narrationibus Reliquorum Evangelistarum Collata ...

Varios Sermones Iesu E Mortuis Resuscitati, Hierosolymis Cum Suis
Habitos, ... In Lucem Edita, Consuetoque Academico Examine Anno
MDCCXXXV. Die 6. Mensis Maji

**Rusmeyer, Michael Christian Rusmeyer, Michael Christian
Gryphiswaldiae, [MDCCXXXV?]**

§. II.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9457

haberent, modo patiente, nunc resurgente quidem, sed & ad patrem abeunte; addit: ET PATREM VESTRUM, eoque significat, se per passionem Deum ipsis acquisivisse patrem, ut cum ipso essent filii & cohæredes non terreni ac pereuntis, sed cælestis æternique regni.

(1) Confitetur Christus Patrem suum, quem modo dicebat, etiam Deum suum. Fieri hoc videtur juxta Psalmum XXII. ubi passim intra passionum angores Deum suum vocat. Deus autem uti non est ex iis, qui in terra dii nominantur, sed summus ille omnium cælorum Deus ac Dominus: ita innuit Christus hac appellatione, regnum suum apud Deum in cœlis esse, ac simul Deum *fratrum suorum* appellat, ut sciant, se nunc pacatum in Christo Deum habere, nec alienos esse ab ipso, adeoque regni Dei in in cœlis futuros participes. Conf. LUTHERI nostri oratio in Joh. XX, quæ Opp. germ, Tom. V. Jen. habetur pag. 316.

§. II.

Reliquis etiam mulieribus Christus prius apparuit, quam discipulis, (b) itidemque cum iis verba nonnulla commutavit, uti ex MATTHÆI narratione videre est. (b) Primum verbum, quod ex ore suavissimi Jesu accipiebant, erat *Χαίρετε*. (c) Mulieres quid responderint, divinus scriptor non commemorat. (d) Jesus autem, postquam pedum tactu ipsum adoraverant, (e) ita iis dixit: *Non timete: (f) abite, annunciate fratribus meis, (g) ut abeant in Galileam, & ibi me videbunt. (h)*

(a) Uti facit ad laudem MARIÆ Magdalenæ, quod primo post resurrectionem cum ea locutus est Dominus, ita laudi tribuendum est reliquis mulieribus, quod nec ipsas infaluta-

lutatas e via dimittere voluit triumphator. De Maria **BENED
ARETIUS** ad Joh. XX. 17. scribit: *Perduravit in fletu apud sepul-
chrum, quæsit constanter Christi corpus, reperit igitur, & plura quam
speravit: mortuum enim querens, reperit viventem. Constituitur igitur
non immerito doctrix Apostolorum, ut illorum timor iterum argua-
tur, & confirmetur fides, per eam, cui tutissime poterant credere in
hac historia.* De his igitur mulieribus quoque observandum
est quod mane quæsierint Dominum mortuum, & mane in-
venerint Dominum vivum, sicuti promisit Prov. VIII. 17. *Ego
amatores meos adamo, & in diluculo me quærentes invenient me.* Pri-
mum quoque nuntium hæc attulerunt discipulis, quod Jesum
viderint e mortuis resuscitatum, & loquentem audiverint, imo
& in mandatis ab eo acceperint, ut nunciarent fidelibus, vive-
re Jesum. Licet enim primo apparuerit Magdalenæ illi, reli-
quæ tamen primæ ad urbem accesserunt, utpote in via jam
constitutæ, illa adhuc circa sepulchrum hærente. Si vero nunc
a Maria aliisque fœminis paulo discedamus, facile intellige-
mus, cedere id in solatium totius sexus sequioris, quotquot
credunt in Christum, quod laudi fuit istis, quæ viderunt eum
suis oculis. Quemadmodum enim non levis sexus sequioris
ignominia est, quod nuntium a serpente accepit Eva, & Adamo
nuntiavit: ita haud minor laus est, quod fœminæ lætum nun-
tium restitutæ vitæ tam per angelos, quam per ipsum Domi-
num vitæ, acceperunt primæ, & nunciarunt viris. Etiam hoc
modo Deus declaravit, quod elegerit τὰ ἑξῆς δημημόνα, Conf. I.
Cor. I. 28.

(b) Cap. XXVIII. 9, 10.

(c) Χαίετε, gaudete. Est salutandi formula. Vid. Luc. I.
28. Matth. XXVII. 29. Consuetudo sine dubio fuit Christo in sa-
lutandis mulieribus. Juvisse enim videtur, ut eum statim ag-
noscerent, licet in via ambularent, neque ab angelis audi-
vissent, quod ipsis obviam venire vellet, sed potius in Gali-
læam ablegatæ essent. Optime autem hac salutandi formula
utebatur Christus, qui læti nuntii, de quo universus orbis
gau-

gaudet, objectum est, & nunc potiori quodam jure acclamare suis poterat *χαίετε, gaudete.*

(d) Forſitan per metum, quo impletæ a ſepulchro redibant, imo & per reverentiam, quæ major poſt reſurrexionem, quam ante erat, ne verbum quidem proferre potuerunt. Quod eo verofimilius evadit, ſi nobiſcum reputemus, Mariam quoque Magdalenam nonniſi unicam appellationis *Rabbini* vocem ore ſuo protuliſſe. Si vero aliquid locuti ſunt, parum certe id fuit. MATTHEUS vero paucis tantum Chriſti verba conſignavit, mulierum non curans.

(e) Pedum tactus adorationis cauſa fiebat, conſentientibus interpretibus. Vid. JO. HENR. MAJUS *Oeconom. Temp. N. T. Cap. VIII. §. III.* & alii plurimi.

(f) Quæritur, de quo timore Chriſtus loquatur, illone, quem ad ſepulchrum viſio angelorum incuſſerat, an novo quodam, quem inopinatus adſpectus majeſtate ſua ex reſurrectione coruſcantis Jeſu ipsis incutiebat? Sed dubium non eſt, adſpectum redeuntis e ſepulchro per gloriam Patris non potuiſſe non excitare tremorem in artibus mulierem. Itaque timor hic, ſi non omnis, certe maximam partem, novus erat, diverſusque ab illo, quem in horto ac ſepulchro conceperant.

(g) Exemplar Complutenſe, 1514. impreſſum, habet *μαθηταῖς* pro *ἀδελφοῖς*. Licet vero magnæ fidei ſit, non tamen valet contra alios Codices omnes. Vid. MASTRICHTIIN. T. Gr. Videtur ex margine irrepſiſſe in textum, dum quis notare voluit, per fratres non conſanguineos, ſed diſcipulos in genere intelligendos eſſe. Non autem conſanguineos intelligere Chriſtum, tum ex Evangelistarum narrationibus liquet, Marc. XVI. 10. Joh. XX. 18. tum ex conſuetudine ejus, qua conſanguineos aliis non præferebat, ſatis manifeſtum eſt.

(h) Vid. Part. I. §. II. (f). Hoc mandato Chriſtus confirmat id, quod modo ab angelis acceperant, & ſic teſtimonium his exhibet, quod commiſſa fideliter executi ſint, obſervante SALOMONE VAN TILL *Comment. Harm. in Mattheum b. I.* imo vero & fidem mulierum corroborat, ut non dubita-

B

rent,

rent, se re vera nuncium, & nuncium verum e cœlis accepisse. Quare vero non dicit mulieribus, ut nuncient discipulis, se ipso hoc die, & vesperi quidem, etiam Hierosolymis eos visurum? Ad hanc quæstionem respondere facile non est; Quis enim mentem atque consilia Domini nobis explicabit, ubi Sacra Scriptura nihil revelat? Certum vero est, Galilæam fuisse manifestationis locum destinatum, Matth. XXVI. 32. Probabile igitur est, id quod Hierosolymis accidit, largioris gratiæ documentum esse, adeoque a Christo non indigari, ut clanculum & inopinato suos exhilarare posset, medius consistens inter eos, dum iter meditarentur in Galilæam, ad expectandum ibi Jesum,

§. III

Præ aliis LUCAS literis consignavit colloquium satis amplum, quod optimus Salvator cum duobus illis, qui Emauntem ibant, instituit: (a) prolixior autem est in recensendo sermone CLEOPHÆ, itinerisque & habiti colloquii circumstantiis exponendis, quam in conscribendis verbis Christi. (b) Primo narrat, qua ratione Jesus elicuerit sermonem ab ipsis, ita interrogando. (c) *Quinam sunt sermones isti quos invicem miscetis inter ambulandum, & estis tetrici?* Porro commemorat, quomodo, adductis in admirationem, & quodammodo indignationem, animis, qui fiat, ut quid actum sit in diebus hisce nesciat, & inde, de quo loquantur non colligat, percontari perrexit: *qualia?* (e) Tandem addit, quomodo elicitis animorum cogitatis, sapientissimus Jesus eos redarguerit: *o insipientes* (f) *& tardi corde* (g) *ad credendum*